

•

K.br.39/15

• U IME CRNE GORE

• Viši sud u Bijelom Polju, kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Vidomira Boškovića kao predsjednika vijeća i sudija Jokana Varagića i Vanje Rakonjac, kao članova vijeća, sa zapisničarem Mirjanom Gačević, u krivičnom predmetu protiv optuženog R. N. iz B., zbog krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 Krivičnog zakonika Crne Gore (KZ CG), po optužnici Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju Kt.br.37/15 od 26.08.2015.godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa u prisustvu zamjenika Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju V.M., optuženog R. N. i njegovog branioca advokata D. P.advokata iz B., donio je i javno objavio dana 02.12.2015.godine,

•

• P R E S U D U

• Optuženi R. N., JMBG, od oca B. i majke M., rodjene G., rođengodine u B., sa prebivalištem u mjestu rođenja selo V., oženjen, otac dvoje djece, lošeg imovnog stanja, nezaposlen, završio srednju školu, državljanin Crne Gore, osuđivan zbog krivičnih djela krađa i ugrožavanje sigurnosti, nalazio se u pritvoru od 28.06.2015.godine do 02.12.2015.godine,

• K R I V J E

- Što je:

Dana 27.06.2015.godine, oko 12,30 časova, na regionalnom putu B. – A. u mjestu T., opština A., sposoban da shvati značaj svog djela i upravlja svojim postupcima, svjestan zabranjenosti djela i htjenjem njegovog izvršenja, pokušao da liši života oštećenog Z. N. iz B., na način što je nakon kraće prepirke sa njim iz unutrašnjeg džepa sakoa izvadio kuhinjski nož dužine sječiva 9 cm i udario oštećenog u lateralnom dijelu trbuha lijevo, nanoseći mu povredu u vidu rane sjekotine prečnika 4 cm x 1 cm, koja u dubini dopire do vrha prednjeg okrajka jedanaestog rebra i koja je po svojoj prirodi laka tjelesna povreda,

čime je izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 KZ CG

- pa ga sud na osnovu tog propisa i čl. 15,32,36,42,45,46 st.1 tač.1, čl. 51 i 75 KZ CG, te čl. 226, 229 i 374 Zakonika o krivičnom postupku (ZKP)

OSUDJUJE

Na kaznu zatvora u trajanju od 2 /dvije/ godine, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 28.06.2015.godine do 02.12.2015.godine.

Optuženom se izriče mjera bezjednosti oduzimanje predmeta izvršenja krivičnog djela kuhinjskog noža sa dužinom sječiva 9 cm.

Optuženi se obavezuje da na ime paušala isplati iznos od 100,00 € /jedna stotina eura/ kao i troškova krivičnog postupka iznos od 1.565,00 € /jedna hiljada pet stotina i šezdeset pet eura/ na žiro račun br. 832-7114-98 u korist budžeta CG, u roku od 15 dana, od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Imovinsko pravnog zahtjeva nije bilo.

• O b r a z l o ž e n j e

- Optužnicom Višeg državnog tužilaštva iz Bijelog Polja Kt.br.37/15 od 26.08.2015.godine, optuženom R.N., stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 KZ CG.
- U završnoj riječi zamjenik u VDT u Bijelom Polju V. M. dajući ocjenu dokaza, predložila je da se optuženi oglasi krivim i osudi na kaznu po zakonu, jer je utvrđeno da je optuženi izvršio krivično djelo za koje se tereti.
- Optuženi R.N. u svojoj odbrani tokom postupka neosporavajući događaj koji se desio i učešće u njemu nije priznao izvršenje krivičnog djela, niti krivicu za djelo za koje se optužuje.
- U istražnom postupku predstavio je da se dana 27.06.2015.godine, od svoje kuće uputio u pravcu sela T. sa namjerom da ide na sahranu ženi pok. S.R. gdje ga je na putu presreo čovjek koji se predstavio N. govoreći mu "kuda ćeš tamo tebe će izagnati", nakon čega se on vratio nekih 30-tak metara, a potom se ponovo uputio put A. koji prolazi pored kapele u T. sa namjerom da ide kod kćerke i zeta u selo T.. Na istom mjestu kao prethodno taj N. mu je rekao "tebi ovamo prolaza nema", na koje riječi mu je on odgovorio da ima pravo da ide, jer je to cesta, u kom momentu je tu naišao i sin pok. I.V.a govoreći mu da ga vodi kući. Tom prilikom do njega je prišao taj N. i udario mu šamar u predjelu desne strane lica, od kojeg mu se zavrćelo u glavi, zbog čega se oslonio na asfalt, a potom ustao i iz unutrašnjosti lijevog džepa sakoa izvadio kuhinjski nož sa oštricom dužine 6 cm i udario to lice u predjelu rebra sa lijeve strane. Udarac mu je zadao u stojećem položaju i situaciji kada su bili okrenuti jedan prema drugom, a tu se sem I. nalazio još jedan momak koji je pobjegao u pravcu kapele ne govoreći mu bilo šta. Kritičnom prilikom branio se od fizički jače osobe upozoravajući ga da ne može da ga bije, a istovremeno braneći nadimak "V.", jer potiče od junačke kuće.
- Na glavnom pretresu ponovio je odbranu iz istražnog postupka objašnjavajući pojedinosti. Naime, tvrdio je da se na putu prema T. gdje mu živi kćerka prolazi pored kapele, a da nije imao namjeru da bude na sahrani gdje je prethodne noći bio na dvorenju. Oštećeni kojeg ranije nije poznao, ga je sačekao na putu nekih 400 metara daleko od kapele pokušavajući da ga udari u čemu je uspio u trećem navratu udarajući mu šamar nakon čega je to lice "bocnuo" sa britvicom koju je imao kod sebe. Nož koji je ovom prilikom posjedovao kod sebe nosio je i ranije da bi usitnio hranu, a prethodne večeri kada je bio na dvorenju nije imao sukoba sa bilo kim, već je odatle sam pošao kući. Od povrede koju je zadobio kritičnom prilikom liječen je za vrijeme boravka u pritvoru u Bijelom Polju o čemu posjeduje medicinsku dokumentaciju. Kada se desio događaj prethodno je "možda" uz kafu popio čašu dvije rakije i nije bio pod uticajem alkohola, kao i što se ranije nije liječio od bilo koje bolesti, sem loma ruke i vilice. Nakon što je oštećenom nanio povredu njega niko nije pokušao da udari, niti je on pokušao da nekoga drugog udari, niti je pak tom prilikom uzimao kamen. U trenutku kada je povrijedio oštećenog nož je držao u desnoj ruci, normalno zamahnuo istim, a oštrica noža tada se nalazila ispod malog prsta, s tim što je napravio raskorak desnom nogom unazad i sa rastojanja nekih metar i nešto "cepio" je oštećenog, s tim što je nakon toga pošao kući.

- U završnoj riječi branilac optuženog dajući ocjenu izvedenih dokaza predložio je da sud optuženi oslobodi od optužbe, jer nije izvršio krivično djelo za koje se tereti, već krivično djelo laka tjelesna povreda iz čl. 152 st. 2 u vezi st. 1 KZ CG. Završnu riječ svog branioca u cjelosti je prihvatio optuženi uz tvrdnju da je radnju povredjivanja oštećenog preduzeo braneći sebe.

Sud je u dokaznom postupku izveo dokaze: pročitao iskaze svjedoka I. M., N. Z. i N. R., pročitao službenu zabilješka-zapisnik o uvidjaju od UP CB B. br.0..... odgodine, pročitao izvještaj ljekara specijaliste dr K.D. radiologa iz B. na ime N. Z., broj protokolaodgodine, pročitao izvještaj ljekara specijaliste dr K.D. radiologa iz B. na ime N. Z., broj protokola odgodine, pročitao izvještaj ljekara specijaliste dr M. M. iz B. na ime N. Z., broj protokola odgodine, pročitao otpusnu listu sa epikrizom JZU Opšte bolnice B., Odjeljenje za hirurgiju na ime N. Z. odgodine, pročitao potvrda UP CB Berane o privremeno oduzetim predmetima od N.R. br. odgodine, pročitao izvještaj o trasološkom vještačenju br..... odgodine, vještaka trasologa S. D., pročitao nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka dr M. S. odgodine i sa zapisnika o glavnom pretresu odgodine, saslušao vještaka dr G. K., izvršio uvid u kopiju zdravstvenog kartona Zatvora u Bijelom Polju na ime optuženog, a koji je dostavljen ovom sudu danagodine, pročitao kopiju zdravstvenog kartona Doma zdravlja u B. br.odgodine i pročitao uvjerenje Ministarstva pravde iz kaznene evidencije na ime optuženog odgodine, pa je cijeneći iste pojedinačno i u kontekstu dovodeći ih u vezu, kao i u vezu sa odbranom optuženog utvrdio činjenično stanje kao u izreci presude.

Svjedok oštećeni N. Z. u svom iskazu tokom postupka predstavio je da je dana 26.06.2015.godine, u večernjim satima bio u kapeli u mjestu T. gdje je došao optuženi i gdje se nedolično ponašao prema prisutnim da bi ga nakon toga njegov sin R. i M. I. dajući mu flašu rakije i cigarete odveli kući. Sledećeg dana kada je obaviješten da optuženi, kojeg je poznavao unazad 30.godina, ide prema kapeli i da je prijetio, izašao je ispred kapele da bi ga zamolio da ne prilazi kapeli. Kada mu je saopštio da po želji porodice pokojnice ne treba da prilazi kapeli, optuženi se vratio nazad i ponovo se pojavio po proteku oko pet minuta na mjesto gdje je prethodno upozoren. Na ponovnu molbu da ne prilazi optuženi je reagovao riječima "stoke jedne ja idem carskom džadom i svojim putem" i u trenutku kada se svjedok okrenuo na upozorenje, a pri čemu je prethodno pošao prema kapeli optuženi je sa nožem koji je držao u desnoj ruci sa oštricom u predjelu palca, zamahnuo prema njemu udarajući ga u predjelu stomaka lijevo. Od dosta jakog udarca koji je zadobio u situaciji kada su se nalazili jedan naspram drugog "zamalo nije pao" s tim što je on optuženog udario šakom u predjelu lica u trenutku kada je optuženi zamahnuo da ga udari. Ovom prilikom optuženom nije uputio ni jednu ružnu riječ, s tim što je njegov sin R. pokušao da udari optuženog nakon što je on povrijeđen, ali mu on to nije dozvolio. U vrijeme dešavanja događaja na sebi je imao gornji dio raskopčane trenеke, košulju, džemper i majcu, kroz koje odjevne predmete je prošlo sječivo.

Svjedok N. R. prilikom saslušanja tokom postupka predstavio je događaj, opisujući ga na način: da je u večernjim satima 26.06.2015.godine, bio na dvorenju babi S. S. gdje je posluživao, te da je zapazio bučno ponašanje optuženog, zbog čega je zajedno sa I. M. optuženog odveo kući dajući mu prethodno flašu rakije i cigarete. Sledećeg dana kada su saznali da je optuženi krenuo prema kapeli njegov otac Z. je zajedno sa njim pošao na udaljenosti od kapele nekih 50 metara gdje su mu kazali da porodica ne želi da on prisustvuje sahrani zbog problema koji pravi, nakon čega je optuženi pošao u pravcu odakle je došao upućujući uvredljive riječi na koje oni nijesu reagovali. Po proteku oko 20 minuta, njegov otac je ponovo izašao ispred optuženog da bi ga zamolio da ne dolazi, s tim što je on dotrčao za ocem i primijetio da optuženi gura njegovog oca ne primjećujući momenat kada ga je povrijedio, već je samo vidio da se njegov otac drži u

predjelu lijeve strane stomaka i nož u rukama optuženog kojeg je pokušao da udari, ali mu to nije dozvolio otac. Na glavnom pretresu tvrdio je da je vidio kada je povrijeđen njegov otac od strane optuženog, i da su se tada nalazili okrenuti jedan prema drugom licem u lice, te da se ne može izjasniti da li je u istražnom postupku rekao da taj momenat nije vidio, što i nema posebnog uticaja na ocjenu vjerodostojnosti iskaza ovog svjedoka, o čemu će biti obrazložano.

Svedok I. M. u svom iskazu predstavio je događaj izjašnjenjem: da se dana 26.06.2015.godine nalazio na dvorenju S. S. i da su ga njegov stric i S. V. zamolili da kaže optuženom da napusti kapelu, jer je pravio probleme. Nakon toga, on je optuženog odvezao do kuće dajući mu cigarete i rakiju. Sledećeg dana na putu prema kapeli vidio je optuženog sa N. Z. i R. koji su optuženom govorili da ne prilazi kapeli kako ne bi pravio probleme i imao prepirku sa N.B.o čemu je obaviješten. Zaustavljajući vozilo, optuženog je uhvatio za ruku i sklonio iza vozila primjećujući da optuženi u ruci drži nož, a u drugoj kamen i da su Nišaviši nasrtali na njega. Takodje, je vidio da se Z. drži rukom po lijevoj strani grudnog koša, a da je R. zamahivao da ga udari, ali ga nije udario. Nije vidio trenutak kada je optuženi povrijedio oštećenog ali je vidio da je R. napadao optuženog, pa pretpostavlja da se optuženi branio. Na glavnom pretresu u odnosu na činjenicu da li je R. udarao optuženog izjasnio se misli da ga je udario nogom, ali da se baš najbolje ne sjeća, iako je u istražnom postupku tvrdio da je R. pokušao da ga udari nogom i da je to bilo nakon povredjivanja oštećenog, koji momenat on nije primijetio.

Iz zapisnika o uvidjaju označenog kao službena zabilješka UP CB B. br. odgodine, proizilazi da je uvidjaj zbog događaja koji se desio u blizini kapele u mjestu T., opština A., u kojem je povrijeđen N. Z. izvršio policijski službenik P. G. u prisustvu krim.tehničara B. L.. U predmetnom zapisniku konstatovani su tragovi nalik na krv koji su se nalazili na asfaltnoj podlozi regionalnog puta B. – A., dok drugih tragova nije bilo.

Iz potvrde UP CB B. o privremeno oduzetim predmetima od N.R. br.odgodine, proizilazi da je ista izdata na ime optuženog N.R. povodom oduzimanja predmeta izvršenja krivičnog djela, tj. kuhinjskog noža sa bijelom plastičnom drškom dužine sječiva 8 cm.

Iz izvještaja ljekara specijaliste M. M. sa brojem protokola odgodine, proizilazi da se N. Z. javio na pregled zbog povrede lijeve strane trbuha, te je klinički konstatovana rana promjera 4x1cm u lateralnom dijelu trbuha lijevo, koja u dubini dopire do vrha prednjeg okrajka jedanaestog rebra.

Iz izvještaja ljekara spec K. D. radiologa sa brojem protokola odgodine, proizilazi da je ovaj izvještaj sačinjen povodom radiološkog pregleda abdomena oštećenog N. Z..

Iz izvještaja ljekara spec K. D. sa brojem protokola proizilazi da je isti izvještaj sačinjen povodom izvršenog radiološkog snimanja pluća i srca N. Z..

Iz otpusne liste sa epikrizom JZU Opšte bolnice B., Odjeljenje za hirurgiju na ime N. Z. odgodine, proizilazi da je N. Z. na tom odjeljenju liječen u periodu odgodine dogodine, zbog povrede lijeve strane trbuha koja je bila u vidu rane promjera 4x1 cm.

Iz kopije zdravstvenog kartona na ime optuženog odgodine, proizilazi da je optuženi prvi put pregledangodine, i da tom prilikom u izvještaju nijesu navedene bilo kakve utvrdjene vidljive povrede, s tim što se optuženi žalio na glavobolju i bol u predjelu donje vilice. Medicinska dokumentacija koja je sastavni dio kartona odnosi se na bolove kao posledicu operacije vilice prije sedam godina i bolove u lijevoj podlaktici zbog operacije vršene u martu 2014.godine.

Iz kopije zdravstvenog kartona JZU Dom zdravlja u B. odgodine, utvrđeno je da se isti odnosi na period od 2013.godine do 2015.godine, i u istom nijesu evidentirani podaci koji se odnose na poremećaj neke psihičke funkcije, niti da je liječen zbog bolesti iz te kategorije.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke S. M., proizilazi da je on svoj nalaz i mišljenje sačinio na osnovu medicinske dokumentacije za oštećenog N. Z. koja se sastoji iz tri izvještaja i otpusne liste, zaključujući da je povreda kod oštećenog N. Z. prečnika 4x1 cm koja u dubini dopire do vrha prednjeg okrajka. jednaestog rebra sjekotina koja je po svojoj prirodi laka tjelesna povreda i nanešena je dejstvom oštrice zamahnutog mehaničkog orudja, uz mogućnost da je mogla nastati od udarca nožem kako se izjasnio oštećeni. Na glavnom pretresu ovaj vještak je dopunio svoj nalaz odgovarajućim objašnjenima. Po stavu vještaka povreda je mogla nastati na način kako su to opisali optuženi i oštećeni, s tim što je izvjesnije da je povreda nastala ubadanjem i to isključivo desnom rukom. Povreda je nanesena udarcom slabijeg inteziteta, što se zaključuje na osnovu toga što je povrijedjena koža i potkožno tkivo, dok koštano tkivo nije povrijedjenog. Ovaj vještak se izjašnjavao i vezano za povrede optuženog, a po osnovu kopije zdravstvenog kartona Zatvora u Bijelom Polju koji je dostavljen sudu 19.10.2015.godine. U predmetnom zdravstvenom kartonu za optuženog prilikom prvog pregleda koji je izvršen 30.06.2015.godine, nijesu konstatovane bilo kakve vidljive povrede, a optuženi je ukazivao na glavobolju i bol u predjelu donje vilice i lijeve podlaktice. Te posledice koje se manifestuju u vidu bolova potiču od povredjivanja znatno prije kritičnog događaja i ne mogu se dovesti u vezu sa predmetnim događajem.

Iz nalaza i mišljenja vještaka psihijatra G. K., koji je dala prilikom saslušanja na glavnom pretresu na osnovu zdravstvenog kartona Doma zdravlja iz B. i zdravstvenog kartona ZIKS-a, proizilazi da optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela nije bolovao od neke duševne bolesti, niti zaostalog duševnog razvoja. Naime, na osnovu medicinske dokumentacije (zdravstvenih kartona) u kojoj nije evidentirano da je optuženi ranije liječen vezano za neki poremećaj psihičkih funkcija i na osnovu anamnestičkih podataka koje je optuženi prilikom pregleda prenio vještaku, vještak je zaključila da je optuženi osoba kod koje su prisutni znaci početnog psihorganskog sindroma koji odgovaraju njegovoj životni dobi, osoba koja je svjestna zabranjenosti postupka i shvatanja te zabranjenosti. Takodje, optuženi je takav tip ličnosti koja se slabo kontroliše, brzo reaguje na frustracije, svoja pravila stavlja ispred drugih sa odlikom visokog nivoa agresije u sebi i predstavlja kategoriju preosjetljivih osoba. U vrijeme izvršenja krivičnog djela za koje se tereti, bez obzira na prisustvo lakog stepena organiciteta koji nije razvijen u toj mjeri da oštećuje psihičke funkcije u bitnom, optuženi je mogao da shvati prirodu svog postupanja i da upravlja svojim postupcima.

Iz izvještaja o trasološkom vještačenju br..... odgodine, vještaka S. D. iz Forenzičkog centra u Danilovgradu, proizilazi da je tom vještaku na vještačenje dostavljen džemper N. Z. na čijoj prednjoj strani je utvrđeno mehaničko oštećenje na 25 cm od donje ivice džempera i na rastojanju od 8 cm od lijevog šava prednje i zadnje pole koje je veličine 2,3 cm, kao i nož sa dužinom sječiva 9 cm i širinom sječiva 2 cm. Po nalaženju vještaka trasologa oštećenje na džemperu nastalo je usled prolaska tvrdog i oštrog predmeta nalik na nož i moglo je nastati i od dostavljenog noža.

Sveobuhvatnom ocjenom izvedenih dokaza i odbrane optuženog utvrđen je određen broj činjenica od kojih odlučne predstavljaju činjenični sadržaj izreke presude, a koje se odnose na postupanje optuženog u krivično pravnom događaju, koji je pravno kvalifikovan kao izvršenje krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl. 143 KZ CG. Periferne činjenice nijesu sastavni dio izreke presude, s tim što su iste utvrđivane uz ocjenu da su od značaja za utvrđivanje i sagledavanje cjelokupnog zbivanja koje je prethodilo događaju. Naime, optuženi ne osporava da je u noći 26.06.2015.godine, bio na dvorenju pokojnice u mjestu T., opština A., kao i da je sledećeg dana na putu u blizini te kapele povrijedio oštećenog N. Z. nožem koji je nosio sa sobom, tvrdeći da je to učinio nakon što mu je oštećeni udario šamar, prethodno govoreći da mu nema prolaska putem kuda je on išao. Nije sporna činjenica da je optuženi prethodne večeri u odnosu na događaj boravio u kapeli pri čemu se nepristojno ponašao i zbog čega je prevezen do svoje kuće. U odnosu na ove činjenice izjasili su se svjedoci N. Z., N. R. i I. M., potvrđujući iste. Ponašanje optuženog te večeri u kapeli imalo je za posledicu da oštećeni N. Z. na traženje porodice čiji se pokojnik nalazio u kapeli izadje na put kritičnom prilikom kako bi molbom onemogućio optuženog da dolazi do kapele. Tom prilikom oštećeni je u jednom navratu uspio da odvrati optuženog od dolaska do kapele, ali se on ponovo vratio prema kapeli, ali na putu gdje ga je prethodno zaustavio oštećeni i kojom prilikom je optuženi nožem zadao udarac oštećenom u predjelu trbuha lijevo. Tom činu prethodila je prepirka između optuženog i oštećenog u kojoj je oštećeni govorio optuženom da ne prilazi kapeli na traženje porodice pokojnice, nakon čega je optuženi oštećenom uputio riječi "stoke jedne ja idem carskom džadom i svojim putem" i udario ga sječivom noža u trenutku kada su se nalazili jedan naspram drugog i kada je oštećeni optuženom udario šamar istovremeno sa zamahom optuženog da udari oštećenog. Okolnosti pod kojima je optuženi povrijedio oštećenog utvrđene su iz iskaza oštećenog, kao i iskaza svjedoka N. R. i I. M. koji su se izjašnjavali i o ponašanju optuženog prethodne večeri potvrđujući da je to ponašanje bilo nedolično kako se izjasnio i oštećeni. Svjedok N. R. potvrdio je da je njegov otac Z. pošao do puta od kapele da saopštio optuženom koji je išao prema kapeli da porodica pokojne ne želi da on prisustvuje sahrani, zapažajući da se njegov otac drži u predjelu lijeve strane stomaka kao i nož u rukama optuženog. Da je oštećeni N. Z. u društvu sina R. govorio optuženo da ne prilazi kapeli, kao ne bi pravio probleme, potvrdio je i svjedok I. M., kao i činjenicu da je kod optuženog tom prilikom vidio nož u ruci, kao i da se oštećeni Z. drži rukom po lijevoj strani grudnog koša, a da je njegov sin R. pokušavao da udari optuženog što nijesu osporavali ni oštećeni ni svjedok N. R., uz tvrdnju oštećenog da je sprečavao svog sina da udari optuženog koji ga je već bio povrijedio.

Iskazi ovih svjedoka u odlučnim činjenicama ne sadrže protivurječnosti niti nelogičnosti, već predstavljaju sadržajan opis onog što su zapazili bez tendencije predstavljanja događaja drugačijim od stvarnog. Zbog svojeg sadržaja ti iskazi su ocijenjeni kao vjerodostojni, objektivni i logični, potvrđeni u pjeđinim segmentima ostalim izvedenim dokazima, prije svega medicinskom dokumentacijom za oštećenog i nalazima i mišljenjima vještaka medicinske struke S. M. i vještaka trasologa S. D.. Različito kazivanje svjedoka N. R. i istražnom postupku i na glavnom pretresu u odnosu na činjenicu povredjivanja njegovog oca, gdje je na glavnom pretresu tvrdio da je vidio taj momenat povredjivanja, a ne i u istražnom postupku, nije imalo

uticaja na drugačiju ocjenu vjerodostojnosti iskaza tog svjedoka, jer nije sporno da je optuženi nanio povredu oštećenom, nožem koji je posjedovao u predjelu trbuha lijevo u vidu sjekotine prečnika 4 cm x 1 cm. Činjenicu da je optuženi zadobio povredu u lateralnom dijelu trbuha lijevo o kojoj se izjašnjavao i svjedok I. M. (tvrdnjom da je vidio da se oštećeni drži rukom po lijevoj strani grudnog koša, a da optuženi u ruci drži nož), potvrdio je i vještak medicinske struke S. M. u svom nalazu i njegovom pojašnjenju na glavnom pretresu. Naime, ovaj vještak je na osnovu medicinske dokumentacije koja se sastoji iz izvještaja ljekara specijaliste M. M. odgodine, K. D. sa brojem protokola i . i otpusne liste sa epikrizom JZU Opšte bolnice B. na ime N. Z. odgodine, iz koje proizilazi da se oštećeni liječio u periodu odgodine, dogodine, izjasnio da je oštećeni N. Z. kritičnom prilikom zadobio povredu prečnika 4x1 cm koja u dubini dopire do vrha prednjeg okrajka. jedanaestog rebra, i koja se karakteriše kao sjekotina. Ta povreda je po svojoj prirodi laka tjelesna povreda i nanesena je oštricom zamahnutog mehaničkog orudja u šta spada i nož. Po mišljenju vještaka medicinske struke povreda je mogla nastati na način kako su to opisali oštećeni i optuženi, a to je kada se se nalazili okrenuti jedan prema drugom i to udarcem isključivo desnom rukom. Intezitet udarca je bio slabiji, što je vještak zaključio na osnovu povrede kože i potkožnog tkiva. Nalaz ovog vještaka i njegovo objašnjenje u ocjeni vjerodostojnosti predstavlja objektivan i stručno dat na osnovu dobijenih nespornih podataka iz medicinske dokumentacije uz primjenu pravila medicinske nauke prilikom zaključivanja o vrsti i težini povrede. Razlog za ovakvu ocjenu nalaza vještaka su činjenice da isti potvrđuju iskazi saslušanih svjedoka o kojima je obrazlagano, a u odnosu na sredstvo nanošenja, položaj povrijeđenog i povredioca i poziciju povrede kod oštećenog.

U prilog zaključivanja da se događaj desio na način kako je prethodno obrazlagano, da je oštećeni zadobio povredu od noža koji je posjedovao optuženi dužine sječiva 9 cm, idu činjenice utvrdjene iz nalaza vještaka trasologa S.D. i potvrde o privremenom oduzimanju predmeta na ime optuženog. Naime, iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta proizilazi da je nož sa sječivom dužine 9 cm oduzet od optuženoggodine, koji nož je bio predmet vještačenja vještaka trasologa S. D. koji se određeno izjasnio da su oštećenja na džemperu oštećenog nastala usled prolaska tvrdog i oštrog predmeta u šta spada i dostavljeni nož. Oštećenja na džemperu su na 25 cm od donje ivice džempera i na 8 cm od lijevog šava džempera i vilečine 2,3 cm, što u svakom slučaju odgovara položaju rane kod oštećenog, u odnosu na oštećenja njegovog odjevnog predmeta u trenutku povredjivanja. Ova dva dokaza upotpunjuju činjenično utvrdjenje iz prethodno obrazlaganih dokaza i predstavljaju potvrdu njihove vjerodostojnosti, prije svega potvrdu vjerodostojnosti nalaza vještaka medicinske struke, jer su nalaz ovog vještaka i vještaka trasologa u odnosu na bitne činjenice kompatibilni. Označavanje dužine sječiva noža od 8 cm u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta, i 9 cm te dužine u nalazu vještaka trasologa predstavlja razumljivo odstupanje u mjerenju, tim prije što je sasvim izvjesno da su mjere iz nalaza vještaka preciznije, zbog toga što se tom prilikom vrši mjerenje dužine noža i sječiva koja preciznost izostaje u trenutku kada se izdaje potvrda o privremenom oduzimanju nekog predmeta.

Zapisnik o uvidjaju CB B. odgodine, potvrđuje da se događaj desio na putu B. – A. a na osnovu utvrdjenih tragova nalik na krv, čime su potvrđeni iskazi saslušanih svjedoka u odnosu na okolnosti mjesta gdje se događaj desio.

Odbrana optuženog cijenjena u kontekstu sa ostalim izvedenim dokazima po mišljenju ovog suda predstavlja pokušaj umanjivanja krivice. Naime, optuženi nije osporavao da je noć prije događaja boravio u kapeli u mjestu T., i da je kritičnom prilikom povrijedio oštećenog nožem koji je držao u desnoj ruci braneći se od

jačeg i braneći nadimak "V.". Tvrdio je da je od povreda koje je zadobio kritičnom prilikom liječen u pritvoru u B. P., kao što je i različito predstavljao kud je pošao kritičnom prilikom, tvrdeći u istražnom postupku da je pošao na sahranu ženi pok. S.R., a na glavnom pretresu da je imao namjeru da produži do kćerke koja živi u selo T.. Različito kazivanje o namjeri svog odlaska kritičnom prilikom (da li do kapele u selu T., ili do kćerke u selo T.) potvrđuje kazivanje oštećenog da je on izašao ispred optuženog da bi prenio želju porodice da optuženi ne dolazi do kapele zbog prethodnog ponašanja u toku noći, i da je oštećeni tom prilikom htio da ide na sahranu i dodatno potvrđuje u odnosu na vjerodostojnost kazivanja oštećenog, a na nedoslednost odbrane optuženog. Da odbarna optuženog nije vjerodostojna proizilazi iz kopije zdravstvenog kartona za optuženog odgodine, u kojem je od strane zatvorskog ljekara konstatovano da se optuženi na pregled prvi put javiogodine, zbog glavobolje i bola u predjelu donje ivice, a da tom prilikom nijesu navedene bilo kakve vidljive povrede o kojim se optuženi izjašnjavao u svojoj odbrani, tvrdeći da je kritičnom prilikom zadobio povrede od kojih je liječen za vrijeme boravka u pritvoru. U medicinskoj dokumentaciji koja je sastavio dio kartona sadržani su podaci vezano za operaciju vilice prije sedam godina i bolove u lijevoj podlaktici zbog operacije vršene u martu 2014.godine. Ova dokumentacija bila je i predmet vještačenja vještaka medicinske struke Stijovića koji se izjasnio da su sve "povrede" na koje je optuženi ukazivao za vrijeme boravka u pritvoru, posledica povredjivanja znatno prije kritičnog događaja i ne mogu se dovesti u vezu sa predmetnim događajem. Ukazivanje na nepostojeće povrede i različito predočavanje pojedinih činjenica u različitim fazama postupka (u odnosu na namjeru kretanja kritičnom prilikom) od strane optuženog, predstavljaju osnov za zaključivanje da se događaj u kojem je povrijeđen oštećeni od strane optuženog desio na način kako je to predstavio oštećeni, a ne na način kako je to tvrdio optuženi u pojedinim segmentima njegovog iskaza.

Pravno kvalifikujući postupanje optuženog kako je o činjenično predstavljeno u izreci presude proizilazi da je optuženi izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 KZ CG. Optuženi je u vremenu i mjestu kako je označeno u izreci presude nakon kraće svadje (prepirke sa oštećenim N. Z.) iz unutrašnjosti džepa sakoa izvadio kuhinjski nož dužine sječiva 9 cm i u situaciji kada su se nalazili okrenutim licem u lice, djelovao u jednom navratu udarajući oštećenog u lateralnom dijelu trbuha lijevo, nanoseći mu povredu – sjekotinu prečnika 4 cm x 1 cm koja u dubini dopire do vrha prednjeg okrajka. jedanaestog rebra i koja je po svojoj prirodi laka tjelesna povreda. Optuženi je u vrijeme postupanja bio duševno zdrava osoba bez oštećenja psihičkih funkcija u bitnom i sa mogućnošću da shvati značaj svog djela i upravlja svojim postupcima. Ovakvo zaključivanje suda proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka psihijatra K. G. koja se na osnovu obavljenog intervjua sa optuženim i kopije zdravstvenog kartona izjasnila u odnosu na te činjenice. Naime, u zdravstvenom kartonu optuženog za period od 2013 do 2015.godine nijesu evidentirani poremećaji neke psihičke funkcije, niti je optuženi zbog toga liječen. Na osnovu tih podataka i na osnovu pregleda zaključivanje vještaka je da je optuženi osoba sa prisutnim znacima početnog psihoorganoskog sindroma, odgovarajućeg njegojvoj životnoj dobi, s tim što je sklon brznoj reakciji na frustracije i predstavlja kategoriju preosjetljivih osoba. Po stavu ovog suda te karakteristike ličnosti optuženog u njegojvoj psihičkoj sferi ne predstavljaju razlog da bi se zaključivalo da je optuženi u vrijeme svog djelovanja imao odgovarajuće nedostatke zbog kojih ne bi mogao da shvati značaj svog djela i upravlja svojim postupcima. Optuženi je postupao sa umišljanjem svjestan karakteristika noža sa sječivom znatnih dimenzija (koji nož sasvim izvjesno nije primjereno nositi za potrebe za koje se izjašnjavao optuženi – radi sitnjenja hrane), svjestan da djeluje na dio tijela sa vitalnim organima i svjestan posledice svojeg djelovanja koja je bila smrt oštećenog. Međutim, smrt kod oštećenog nije nastupila, ali ne zbog htjenja optuženog, jer da umišljaj optuženog nije bio da liši života oštećenog izvjesno je da tom prilikom ne bi djelovao u predjelu tijela gdje mu je nanio povredu. Posledica djelovanja optuženog u vidu smrti je izostala, pa se postupanje optuženog kvalifikuje kao krivično djelo ubistvo iz čl. 143 KZ CG izvršenog u pokušaju. Činjenica da optuženi nakon što je zadao jedan udarac oštećenom nije nastavio da djeluje prema oštećenom ne daje osnov za zaključivanje da umišljaj optuženog

nije bio da liši životao oštećenog, jer optuženi nije mogao znati kakva je posljedica njegovog djelovanja kod situacije da je povredu oštećenom nanio sječivom noža velikih dimenzija u predjelu tijela gdje se nalaze vitalni organi, s tim što su se na mjestu gdje je optuženi djelovao nalazila još dva lica koja su nakon povredjivanja oštećenog preduzela odgovorajuće radnje.

Sud nije prihvatio tezu odbrane branioca optuženog da se postupanje optuženog može kvalifikovati samo kao krivično djelo laka tjelesna povreda iz čl. 152 st. 2 KZ CG, jer je mišljenje ovog suda, a obzirom na utvrdjene činjenice da je umišljaj optuženog bio da izvrši krivično djelo ubistvo, bez obzira što je smrt kao posljedica izostala i što se povreda kod oštećenog po svojoj težini kvalifikuje kao laka tjelesna povreda. Vezano za pravnu kvalifikaciju djela ovaj sud se rukovodio činjenicama koje su ga opredijelile za kvalifikaciju kao u izreci presude i to: da je optuženi povredu oštećenom nanio kuhinjskim nožem sa dužinom sječiva od 9 cm, da se ta povreda nalazi u lateralnom dijelu trbuha lijevo gdje se nalaze vitalni organi. Da je umišljaj optuženog bio da lako tjelesno povrijedi oštećenog imao je na raspolaganju druga sredstva (svoju fizičku silu, kamen koji se u jednom dijelu nakon što je povrijedio oštećenog našao u njegovim rukama), s tim što je povredu nožem oštećenom mogao zadati u nekom drugom dijelu tijela kojom bi ugrozio zdravlje oštećenog sa manjim intezitetom i time ostvariti obilježje bića krivičnog djela u skladu sa tezom odbrane. Takodje, ne može se prihvatiti tvrdnja optuženog da je oštećeni izazvao sukob i da je postupao kao napadač, a da se on branio, jer suprotno proizilazi iz iskaza oštećenog i svjedoka kojima iskazima je sud poklonio punu vjeru i o kojima je obrazlagano.

Utvrđujući da je optuženi izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 KZ CG, sud je ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine, ublažavajući mu kaznu u odnosu na donju granicu zapriječenosti kazne za krivično djelo ubistvo, a prema odredbi čl. 46 st. 1 tač. 1 KZ CG. Od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog utvrdjeno je da je optuženi osoba relativno starije životne dobi, lošeg imovnog stanja, nezaposlen, koji se korektno držao nakon izvršenog djela, pa imajući u vidu da oštećeni nije postavio imovinsko pravni zahtjev i da laka tjelesna povreda nije proizvela teže posljedice, te okolnosti cijenjene su kao osobito olakšavajućim koje su dale mogućnost blažeg kažnjavanja počinioca. Ranija osudjivanost optuženog zbog krivičnog djela kradja i ugrožavanje sigurnosti nije imala uticaja na drugačiju odluku suda, obzirom da je od osudjivanosti zbog izvršenih krivičnih djela protekao znatan period. Mišljenje ovog suda, da je kazna zatvora u trajanju od dvije godine adekvatna težini izvršenog krivičnog djela i nastupilim posledicama, i da će se sa istom postići svrha kažnjavanja u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija i uticati na optuženog da ne čini krivična djela kao ni budući potencionalni počinioci.

Shodno odredbi čl. 51 KZ CG odlučeno je da se optuženom u izrečenu kaznu zatvora uračuna vrijeme provedeno u pritvoru u periodu od 28.06. do 02.12.2015.godine.

Optuženom je izrečena mjera bezbjednosti oduzimanja predmeta krivičnog djela kuhinjskog noža u dužini od 9 cm koji je privremeno oduzet uz izdavanje potvrde o privremenom oduzimanju predmeta.

Optuženi je obvezan na plaćanje paušala u iznosu od 100,00 € i troškova krivičnog postupka u iznosu od 1.565,00 € koji troškovi se odnose na ime troškova pristupa svjedoka (u iznosu od 10,00 €), troškova branioca optuženog postavljenog po službenoj dužnosti u istražnom postupku (u iznosu od 1.500,00 €) i troškova

vještaka medicinske struke (u iznosu od 55,00 €) a koji troškovi su isplaćeni iz budžetskih sredstava tokom trajanja postupka.

- Sa iznijetog odlučeno je kao u izreci presude, a na osnovu čl.374 ZKP.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 02.12.2015.godine

- Zapisničar, PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA
Mirjana Gačević,s.r. Vidomir Bošković,s.r.

PRAVNA POUKA :

Protiv ove presude može se izjaviti žalba

Apelacionom sudu CG Podgorica u roku

od 15 dana od dana prijema a preko ovog

suda.